

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 397 dyrektywy Rady 2006/112/WE¹ („dyrektywa VAT”) przewiduje, że „[s]tanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, Rada przyjmuje środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy”.

Na tej podstawie w rozporządzeniu Rady (UE) nr 282/2011² („rozporządzenie wykonawcze w sprawie VAT”) określono wiążące przepisy dotyczące stosowania niektórych przepisów dyrektywy VAT. W szczególności sekcja 2 rozdziału XI tego rozporządzenia zawiera szczegółowe przepisy dotyczące stosowania procedur szczególnych dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, jak określono w art. 358–369k dyrektywy VAT (tzw. „mały punkt kompleksowej obsługi”). Mały punkt kompleksowej obsługi umożliwia dostawcom takich usług korzystanie z portalu internetowego w państwie członkowskim, w którym są zarejestrowani do celów rozliczania podatku VAT należnego w innych państwach członkowskich.

W dniu 5 grudnia 2017 r. Rada przyjęła dyrektywę (UE) 2017/2455³ („dyrektywa o VAT w handlu elektronicznym”) zmieniającą dyrektywę VAT, która między innymi:

- rozszerza zakres stosowania małego punktu kompleksowej obsługi na wszystkie rodzaje usług, jak również na wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość oraz sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, przekształcając mały punkt kompleksowej obsługi w punkt kompleksowej obsługi;
- wprowadza przepisy szczególne mające zastosowanie do podatników, którzy ułatwiają niektóre dostawy dokonywane przez innych podatników za pośrednictwem interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki.

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie szczegółowych przepisów wykonawczych niezbędnych do wsparcia wymienionych zmian w dyrektywie VAT, które będą miały zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Zostanie to przeprowadzone w drodze zmiany rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Niniejszy wniosek ustanawia szczegółowe przepisy wymagane do wdrożenia dyrektywy o VAT w handlu elektronicznym, będącej częścią planu działania w sprawie VAT⁴.

¹ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

² Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

³ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

⁴ COM(2016) 148 final – „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje”

- **Spójność z innymi obszarami polityki Unii**

Oprócz planu działania w sprawie VAT dyrektywa o VAT w handlu elektronicznym została określona jako jedna z najważniejszych inicjatyw w strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy⁵, strategii jednolitego rynku⁶ oraz planie działania na rzecz administracji elektronicznej⁷.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 397 dyrektywy VAT. W artykule tym przewiduje się, że Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne do wykonania tej dyrektywy.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek zmienia szczegółowe przepisy niezbędne do właściwego funkcjonowania małego punktu kompleksowej obsługi, określone w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie VAT, w związku z rozszerzeniem zakresu jego stosowania. Funkcjonowanie punktu kompleksowej obsługi opiera się na ogólnounijnym systemie informatycznym umożliwiającym elektroniczną wymianę między państwami członkowskimi danych dotyczących rejestracji VAT oraz informacji dotyczących zwrotu VAT; wymiana ta musi opierać się na zharmonizowanych szczegółowych przepisach prawnych. Ponadto wniosek wdraża przepisy zawarte w dyrektywie o VAT w handlu elektronicznym w odniesieniu do podatników, którzy ułatwiają dostawy towarów lub świadczenie usług za pośrednictwem interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki. Przepisy te muszą być stosowane w sposób zharmonizowany przez wszystkie państwa członkowskie, aby nie tworzyły się luki w prawie podatkowym, które mogłyby powodować straty w dochodach.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest niezbędny do dostosowania rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT w celu uwzględnienia przepisów dyrektywy VAT zmienionych dyrektywą o VAT w handlu elektronicznym. Wniosek jest spójny z zasadą proporcjonalności, tj. nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów dyrektywy o VAT w handlu elektronicznym.

- **Wybór instrumentu**

Wniosek zmienia rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy VAT.

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

W ocenie skutków dołączonej do wniosku Komisji, w wyniku którego przyjęto dyrektywę o VAT w handlu elektronicznym, zawarto ocenę małego punktu kompleksowej obsługi, w której wskazano m.in. szereg niedociągnięć, takich jak złożoność dokonywania korekt deklaracji VAT przez podatników. Niedociągnięcia te zostały uwzględnione w dyrektywie o VAT w handlu elektronicznym, ale wymagają szczegółowych przepisów wykonawczych, które zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczym w sprawie VAT.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Komisja przeprowadziła, w ramach Grupy ds. Przyszłości Podatku VAT, kilka rund konsultacji z organami administracji podatkowej i celnej państw członkowskich. Doszło również do spotkań z zainteresowanymi przedsiębiorstwami, zarówno w ramach Grupy Ekspertów ds. VAT, jak i podczas ukierunkowanych spotkań z operatorami interfejsów elektronicznych i operatorami pocztowymi. W marcu 2018 r. na Malcie miał również miejsce specjalny warsztat w ramach „Fiscalis 2020”, podczas którego przedstawiciele administracji podatkowych i celnych oraz odpowiednich sektorów biznesu wspólnie dyskutowali nad kwestiami wynikającymi z wdrożenia dyrektywy o VAT w handlu elektronicznym.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Przedmiotowe środki mają czysto techniczny charakter i określają jedynie sposób stosowania przepisów przyjętych przez Radę. Nie zaistniała więc potrzeba przeprowadzenia oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejszy wniosek wdraża dyrektywę o VAT w handlu elektronicznym, która rozszerza zakres stosowania małego punktu kompleksowej obsługi na wszystkie transgraniczne przypadki świadczenia usług między przedsiębiorstwami a konsumentami oraz na sprzedaż towarów na odległość (zarówno wewnątrz UE, jak i z państw lub terytoriów trzecich do UE). Punkt kompleksowej obsługi jest ważnym uproszczeniem dla zainteresowanych dostawców, ponieważ pozwala na deklarowanie i opłacanie podatku VAT w jednym państwie członkowskim w odniesieniu do wszystkich dostaw dokonywanych na rzecz nabywców lub usługobiorców w innych państwach członkowskich. Ma to szczególne znaczenie dla MŚP, dla których koszty wypełniania obowiązków podatkowych w zakresie podatku VAT są stosunkowo wyższe niż w przypadku większych przedsiębiorstw.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wdrażanie będzie nadzorował Stały Komitet Współpracy Administracyjnej (SCAC), wspierany przez swój podkomitet w zakresie IT – Stały Komitet ds. Technologii Informacyjnej (SCIT).

• **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

1. Pośrednia interwencja dostawcy w proces wysyłki lub transportu

W art. 14 ust. 4 dyrektywy VAT, zmienionej dyrektywą o VAT w handlu elektronicznym, zdefiniowano „wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość” oraz „sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich”. Definicje te obejmują również dostawy towarów, w przypadku których dostawca uczestniczy pośrednio w ich wysyłce lub transporcie do nabywcy. W celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego stosowania tych definicji należy zdefiniować znaczenie pojęcia „pośrednio”. Jak dotąd pojęcie to zostało wyjaśnione jedynie w wytycznych Komitetu ds. VAT. Wniosek wprowadza tekst tych wytycznych do rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT, mając na uwadze zwiększenie pewności prawa zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i organów administracji podatkowej (art. 1 pkt 1 lit. b) dodający do rozporządzenia nowy art. 5a).

2. Przepisy odnoszące się do interfejsów elektronicznych

W art. 14a i 242a dyrektywy VAT, zmienionej dyrektywą o VAT w handlu elektronicznym, wprowadzono szczególne przepisy dotyczące interfejsów elektronicznych, takich jak platforma handlowa, platforma czy portal ułatwiających dostawy niektórych towarów lub świadczenie niektórych usług przez innych podatników. W oświadczeniach zawartych w protokole Rady przyjętym podczas przyjmowania dyrektywy o VAT w handlu elektronicznym Rada zwróciła się do Komisji o przedstawienie propozycji niezbędnych przepisów wykonawczych dotyczących stosowania tych przepisów, biorąc pod uwagę następujące elementy:

- określenie sytuacji, w której uważa się, że podatnik ułatwia sprzedaż towarów lub usług poprzez zastosowanie interfejsu elektronicznego (jest to proponowane w art. 1 pkt 1 lit. b) dodającym do rozporządzenia nowy art. 5b oraz w pkt 4, dodającym do rozporządzenia nowy art. 54b);
- szczególne przepisy dotyczące warunków ustalania, kiedy płatność uznaje się za zaakceptowaną, tak aby ustalić, w którym okresie rozliczeniowym muszą zostać zadeklarowane dostawy towarów we Wspólnocie, dokonywane przez podatników ułatwiających je za pośrednictwem interfejsu elektronicznego lub przez jakiegokolwiek podatnika korzystającego z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich (jest to określone w art. 1 pkt 3, dodającym do rozporządzenia nowy rozdział Va i art. 41a oraz w art. 1 pkt 5, dodającym do rozporządzenia nowy art. 61b);
- rodzaj informacji, które powinny być przechowywane w ewidencji podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług we Wspólnocie za pośrednictwem elektronicznego interfejsu. Należy wziąć pod uwagę, jakie informacje są dostępne dla takich podatników, istotne dla administracji podatkowych i proporcjonalne do celu tego przepisu, a także potrzebę przestrzegania ogólnego

rozporządzenia o ochronie danych (UE) 2016/679 (zob. art. 1 pkt 4, dodający do rozporządzenia nową sekcję 1a, oraz art. 54c).

W następstwie dyskusji z instytucjami i przedsiębiorstwami państw członkowskich w art. 1 pkt 1 lit. b) dodaje się nowy art. 5c do rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT, stanowiący, że:

- Jeżeli uznaje się, że podmiot prowadzący interfejs elektroniczny samodzielnie otrzymał i dostarczył towary, nie jest zobowiązany do zapłaty podatku VAT w kwocie przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił od sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem tego interfejsu. Taki przepis jest konieczny, aby umożliwić państwom członkowskim zwolnienie podmiotów prowadzących interfejsy elektroniczne z dodatkowych płatności VAT w przypadku gdy muszą one polegać na informacjach dostarczonych przez dostawcę, który sprzedaje towary za pośrednictwem interfejsu elektronicznego i może udowodnić, że działał w dobrej wierze;
 - Przyjmuje się, że każdy dostawca, który sprzedaje towary przez interfejs, jest podatnikiem, a nabywca tych towarów jest osobą niebędącą podatnikiem. Domniemanie to zwalnia podmiot prowadzący interfejs z obowiązku udawadniania statusu sprzedawcy i nabywcy.
3. Przepisy dotyczące rozszerzenia zakresu punktu kompleksowej obsługi (art. 1 pkt 5 zastępujący rozdział XI sekcja 2 rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT)

Większość tych przepisów ma na celu aktualizację rozdziału XI sekcja 2 rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT poprzez ustanowienie przepisów wykonawczych niezbędnych do właściwego funkcjonowania małego punktu kompleksowej obsługi w związku z rozszerzeniem jego stosowania.

Ponadto w wyniku konsultacji z zainteresowanymi stronami zaproponowano szereg zmian, które wykraczają poza zwykłe dostosowanie tych przepisów do rozszerzenia stosowania małego punktu kompleksowej obsługi. Zmiany te dotyczą następujących kwestii:

- a) Art. 369q dyrektywy VAT w brzmieniu zmienionym dyrektywą o VAT w handlu elektronicznym stanowi, że państwo członkowskie identyfikacji przydziela numer identyfikacyjny pośrednikowi działającemu w imieniu i na rzecz podatnika korzystającego z punktu kompleksowej obsługi do celów sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. W art. 57e rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT dodaje się drugi akapit wyjaśniający, że ten numer identyfikacyjny jest zezwoleniem umożliwiającym pośrednikowi pełnienie swojej funkcji i nie może być wykorzystywany przez niego do deklarowania podatku VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu.
- b) Art. 57 g rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT stanowi, że w przypadku gdy podatek dobrowolnie zaprzestaje korzystania z małego punktu kompleksowej obsługi, niezależnie od tego, czy nadal dostarcza towary lub świadczy usługi, które mogą kwalifikować się do korzystania z tego punktu, wyklucza się go ze stosowania małego punktu kompleksowej obsługi we wszystkich państwach członkowskich przez okres dwóch kwartałów kalendarzowych. Przepis ten skreśla się, ponieważ nie jest uznawany za przydatny przez państwa członkowskie i może powodować dodatkowe obciążenia dla przedmiotowych podatników.

- c) Dyrektywa o VAT w handlu elektronicznym umożliwia dokonywanie korekt we wcześniejszych deklaracjach VAT w punkcie kompleksowej obsługi w ciągu trzech lat w ramach kolejnych deklaracji, bez konieczności ponownego złożenia deklaracji za okres rozliczeniowy, do którego odnoszą się korekty, tak jak ma to miejsce w przypadku małego punktu kompleksowej obsługi. Dyrektywa o VAT w handlu elektronicznym nie precyzuje jednak, w jaki sposób począwszy od 2021 r. należy wprowadzać korekty do deklaracji dotyczących okresów rozliczeniowych poprzedzających dzień 1 stycznia 2021 r. Aby ograniczyć informatyczny wpływ przejścia z jednego systemu do drugiego, należy utrzymać obecny system dokonywania korekt deklaracji VAT składanych w ramach małego punktu kompleksowej obsługi w odniesieniu do okresów od czwartego kwartału 2017 r. do czwartego kwartału 2020 r. Wniosek zmienia odpowiednio art. 61 rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT.
- d) W ramach punktu kompleksowej obsługi korekty wcześniejszych deklaracji VAT będą musiały zostać przedstawione w ramach kolejnej deklaracji. Po złożeniu końcowej deklaracji VAT podatnik wykluczony z punktu kompleksowej obsługi na podstawie art. 61a rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT nie będzie już mógł składać kolejnych deklaracji VAT. W związku z tym we wniosku przewidziano, że wszelkie korekty do końcowej deklaracji i wcześniejszych deklaracji, które powstały po złożeniu ostatecznej deklaracji muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.
- e) Ewidencja prowadzona przez podatnika korzystającego z małego punktu kompleksowej obsługi obejmuje obecnie nazwę/nazwisko nabywcy, o ile są one znane podatnikowi. Ponieważ informacje te muszą być przechowywane jedynie wtedy, gdy są dostępne, nie są one niezbędne do określenia państwa członkowskiego, w którym dostawa podlega opodatkowaniu, i mogą spowodować trudności w zakresie ochrony danych, nie są one już uwzględniane w dokumentacji, która ma być przechowywana przez podatników korzystających z punktu kompleksowej obsługi, wymienionych w art. 63c rozporządzenia wykonawczego w sprawie VAT. Dalsze informacje na temat zwrotów towarów i numerów przesyłek lub transakcji zawarto w art. 63c w celu ułatwienia kontroli tych operacji.

4. Pozostałe przepisy

Skreśla się art. 14 w związku ze skreśleniem art. 34 dyrektywy VAT wprowadzonym dyrektywą o VAT w handlu elektronicznym (art. 1 pkt 2).

Art. 2 stanowi, że przedmiotowe środki stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r., czyli od daty rozpoczęcia stosowania odpowiednich przepisów dyrektywy o VAT w handlu elektronicznym, które wdraża niniejszy wniosek. Ponadto artykuł ten przewiduje możliwość rejestracji przez podatników w celu korzystania z punktu kompleksowej obsługi od dnia 1 października 2020 r., aby umożliwić im takie korzystanie od dnia 1 stycznia 2021 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług ułatwianych poprzez użycie interfejsów elektronicznych oraz w odniesieniu do procedur szczególnych dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE² została zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2017/2455³, która między innymi rozszerzyła zakres stosowania procedur szczególnych dla podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami, na wszystkie rodzaje usług, a także na wewnątrzspółnotową sprzedaż towarów na odległość i sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Dyrektywa (UE) 2017/2455 wprowadziła również niektóre przepisy dotyczące podatników ułatwiających dostawę towarów lub świadczenie usług przez innych podatników za pośrednictwem interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki.
- (2) Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania tych procedur szczególnych określone w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011⁴ należy zaktualizować w następstwie rozszerzenia zakresu ich stosowania.
- (3) Definicje „wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość” i „sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich” w dyrektywie 2006/112/WE również obejmują dostawy towarów, w których dostawca uczestniczy pośrednio w ich wysyłce lub transporcie do nabywcy. W związku z tym, aby zapewnić prawidłowe i jednolite stosowanie tych definicji we wszystkich

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

³ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

⁴ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

państwach członkowskich oraz zwiększyć pewność prawa zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i organów administracji podatkowej, należy wyjaśnić i zdefiniować pojęcie „pośrednio” w tym kontekście.

- (4) Podobnie, w celu zapewnienia jednolitego stosowania przez państwa członkowskie przepisów dotyczących podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług we Wspólnocie, a także w celu zwiększenia pewności prawa dla podatników podlegających przepisom dotyczącym podatku od wartości dodanej (VAT) jak również dla organów administracji podatkowej, które egzekwują te przepisy, konieczne jest precyzyjniejsze zdefiniowanie znaczenia terminu „ułatwia” oraz wyjaśnienie, w jakich przypadkach nie uznaje się, że podatnik ułatwia dostawy towarów lub świadczenie usług za pośrednictwem interfejsu elektronicznego.
- (5) W celu zapewnienia jednolitego stosowania przepisów dotyczących VAT należy jasno określić moment, w którym płatność dokonana przez nabywcę można uznać za zaakceptowaną, tak aby ustalić, w którym okresie rozliczeniowym muszą zostać zadeklarowane dostawy dokonywane przez podatników ułatwiających dostawy towarów we Wspólnocie za pośrednictwem interfejsu elektronicznego lub przez jakiegokolwiek podatnika korzystającego z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów przywożonych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.
- (6) Niezbędne jest także określenie, jaki rodzaj informacji powinien być przechowywany w ewidencji podatników ułatwiających dostawy towarów i świadczenie usług we Wspólnocie za pośrednictwem interfejsu elektronicznego. Należy przy tym uwzględnić charakter informacji dostępnych dla takich podatników, ich znaczenie dla organów administracji podatkowej oraz wymóg, zgodnie z którym księgowość i prowadzenie ewidencji powinny być proporcjonalne w celu przestrzegania praw i obowiązków określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁵.
- (7) Uznaje się, że podatnik ułatwiający pewne dostawy towarów we Wspólnocie za pośrednictwem interfejsu elektronicznego otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie i jest zobowiązany do zapłaty VAT od tych dostaw. Należy wziąć pod uwagę fakt, że taki podatnik musi polegać na dokładności informacji dostarczonych przez dostawców prowadzących sprzedaż towarów za pośrednictwem tego elektronicznego interfejsu, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego podatku VAT. W związku z tym uzasadnione jest zagwarantowanie, by taki podatnik nie był zobowiązany do zapłaty kwoty podatku VAT przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił za te dostawy w przypadkach, gdy otrzymane przez niego informacje są błędne oraz jeżeli może on wykazać, że nie wiedział o tym i, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć. Powinno to umożliwić państwom członkowskim zwolnienie tych podatników z dodatkowych zobowiązań z tytułu podatku VAT w przypadkach, gdy działają oni w dobrej wierze.
- (8) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla podatników ułatwiających pewne dostawy towarów we Wspólnocie dokonywane za pośrednictwem interfejsu elektronicznego właściwe jest zwolnienie ich z obowiązku udowodnienia statusu sprzedawcy i nabywcy. Należy zatem wprowadzić określone domniemania wzruszalne, zgodnie z którymi dostawców sprzedających towary za pośrednictwem

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

takiego interfejsu elektronicznego uznaje się za podatników, a nabywców tych towarów za osoby niebędące podatnikami.

- (9) Aby uniknąć wątpliwości, konieczne jest sprecyzowanie, że numer identyfikacyjny przyznany pośrednikowi działającemu w imieniu i na rzecz podatnika korzystającego z procedury importu jest zezwoleniem umożliwiającym mu pełnienie funkcji pośrednika i nie może być wykorzystywany przez niego do deklarowania podatku VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu, których sam dokonuje.
- (10) Państwa członkowskie nie uznają za przydatny przepisu wykluczającego podatnika, który dobrowolnie zaprzestał korzystania z procedury szczególnej, a następnie stosuje ją ponownie przez okres dwóch kwartałów kalendarzowych, ponieważ mogłoby to powodować dodatkowe obciążenia dla takiego podatnika. Przepis ten należy zatem skreślić.
- (11) Aby ograniczyć informatyczny wpływ zmiany sposobu, w jaki należy wprowadzać korekty do wcześniejszych deklaracji VAT w ramach procedur szczególnych, wskazane jest zapewnienie, by korekty deklaracji VAT dotyczące okresu rozliczeniowego poprzedzającego dzień, od którego państwa członkowskie mają stosować środki krajowe w celu spełnienia wymogów art. 2 i 3 dyrektywy (UE) 2017/2455, były wprowadzane w drodze zmian do tej deklaracji. Ponadto, jako że korekty wcześniejszych deklaracji VAT będą musiały zostać przedłożone w ramach kolejnej deklaracji dotyczącej okresów rozliczeniowych po dniu 1 stycznia 2021 r., podatnicy wykluczeni z procedury szczególnej nie będą już mogli dokonywać korekt w kolejnej deklaracji. W związku z tym konieczne jest zagwarantowanie, by takie korekty były uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.
- (12) Ponieważ nazwa/nazwisko nabywcy muszą być przechowywane w ewidencji podatnika korzystającego z procedury szczególnej jedynie wówczas, gdy są dla niego dostępne, nie jest konieczne ustalenie państwa członkowskiego, w którym dostawa podlega VAT i mogłaby spowodować trudności w zakresie ochrony danych, nie jest już konieczne umieszczenie nazwy/nazwiska nabywcy w ewidencji, którą muszą przechowywać podatnicy korzystający z procedury szczególnej. W celu ułatwienia kontroli dostaw towarów objętych procedurą szczególną należy jednak uwzględnić informacje dotyczące zwrotów towarów oraz numery przesyłek lub transakcji wśród informacji, które muszą być przechowywane przez podatników.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,
PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale IV wprowadza się następujące zmiany:
 - a) nagłówek rozdziału IV otrzymuje następujące brzmienie:

„TRANSAKCJE PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU

(TYTUŁ IV DYREKTYWY 2006/112/WE)

SEKCJA I

Dostawa towarów

(art. 14–19 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- b) dodaje się art. 5a, 5b i 5c w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Do celów stosowania art. 14 ust. 4 dyrektywy 2006/112/WE uznaje się, że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w tym gdy dostawca uczestniczy pośrednio w wysyłce lub transporcie towarów, w następujących przypadkach:

- a) w przypadku gdy dostawca zleca podwykonanie wysyłki lub transportu towarów osobie trzeciej, która dostarcza towary nabywcy;
- b) w przypadku gdy wysyłka lub transport towarów dokonywane są przez osobę trzecią, ale dostawca ponosi całkowitą lub częściową odpowiedzialność za dostarczenie towarów nabywcy;
- c) w przypadku gdy dostawca wystawia fakturę i pobiera od nabywcy opłaty za transport, a następnie przekazuje je osobie trzeciej, która organizuje wysyłkę lub transport towarów;
- d) w przypadku gdy dostawca proponuje nabywcy w dowolny sposób usługi dostawy świadczone przez osobę trzecią, umożliwia kontakt nabywcy i osoby trzeciej lub przekazuje w inny sposób tej osobie informacje niezbędne do dostarczenia towarów nabywcy.

Towarów nie uważa się jednak za wysłane lub transportowane przez dostawcę lub na jego rzecz, w przypadku gdy nabywca przewozi towary samodzielnie lub organizuje dostawę towarów z osobą trzecią, a dostawca nie bierze udziału bezpośrednio lub pośrednio w organizacji lub pomocy w organizacji wysyłki lub transportu tych towarów.

Artykuł 5b

Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE termin „ułatwia” oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą, który sprzedaje towary za pośrednictwem elektronicznego interfejsu, co skutkuje dostarczeniem towarów za pośrednictwem tego interfejsu do tego nabywcy.

Podatnik nie ułatwia jednak dostawy towarów, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) jeżeli nie ustala, bezpośrednio ani pośrednio, ogólnych warunków, na których dokonywana jest dostawa towarów;
- b) jeżeli nie jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w pobieranie od nabywcy opłaty z tytułu dokonanej płatności;
- c) jeżeli nie jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w proces zamawiania lub dostawy towarów.

Ponadto art. 14a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który zapewnia jedynie:

- a) przetwarzanie płatności związanych z dostawą towarów;
- b) umieszczenie w wykazie lub reklamę towarów;
- c) przekierowanie klientów do innych elektronicznych interfejsów, na których towary są oferowane do sprzedaży, bez jakiegokolwiek dalszej interwencji w proces dostawy.

Artykuł 5c

1. Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE podatnik, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie, nie jest zobowiązany do zapłaty podatku VAT w kwocie przekraczającej kwotę tego podatku, którą zadeklarował i zapłacił za te dostawy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) podatnik musi polegać na informacjach dostarczonych przez dostawców prowadzących sprzedaż towarów za pośrednictwem elektronicznego interfejsu lub przez inne osoby trzecie, aby prawidłowo zadeklarować i zapłacić kwotę należnego podatku VAT od tych dostaw;
- b) informacje otrzymane przez podatnika są błędne;
- c) podatnik jest w stanie wykazać, że nie wiedział o nieprawidłowości tych informacji oraz że, racjonalnie rzecz biorąc, nie mógł o tym wiedzieć.

2. Do celów stosowania art. 14a dyrektywy 2006/112/WE przyjmuje się, że:

- a) podatnikiem jest osoba sprzedająca towary poprzez interfejs elektroniczny;
- b) nabywca towarów jest osobą niebędącą podatnikiem.

Jednakże podatnik, co do którego przyjmuje się, że otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie, może obalić domniemania, o których mowa w akapicie pierwszym, jeżeli posiada on informacje świadczące inaczej.”;

- c) przed art. 6 dodaje się nagłówek w brzmieniu:

„SEKCJA 2

Świadczenie usług

(art. 24–29 dyrektywy 2006/112/WE)”;

- 2) skreśla się art. 14;
- 3) dodaje się rozdział Va w brzmieniu:

**ZDARZENIE POWODUJĄCE POWSTANIE OBOWIĄZKU PODATKOWEGO
I WYMAGALNOŚĆ PODATKU**

(TYTUŁ VI DYREKTYWY 2006/112/WE)

Artykuł 41a

Do celów stosowania art. 66a dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym dostawca lub osoba działająca na jego rzecz dokonujący sprzedaży towarów za pośrednictwem interfejsu elektronicznego otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość dotyczącą autoryzacji płatności lub zobowiązanie dotyczące płatności od nabywcy, niezależnie od tego, kiedy dokonana zostanie sama płatność.”;

4) w rozdziale X dodaje się sekcję 1a w brzmieniu:

„SEKCJA 1a

Rachunkowość

(art. 241–249 dyrektywy 2006/112/WE)

Artykuł 54b

1. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin „ułatwia” oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą oraz dostawcą sprzedającym towary lub świadczącym usługi za pośrednictwem elektronicznego interfejsu, skutkiem czego jest dostawa towarów lub świadczenie usług poprzez ten interfejs elektroniczny na rzecz tego nabywcy.

Termin „ułatwia” nie obejmuje jednak dostawy towarów lub świadczenia usług jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) jeżeli podatnik nie ustala, bezpośrednio ani pośrednio, ogólnych warunków, na których dokonywana jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- b) jeżeli podatnik nie jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w pobieranie od nabywcy opłaty z tytułu dokonanej płatności;
- c) jeżeli podatnik nie jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w proces zamawiania lub dostawy towarów;
- d) jeżeli podatnik nie jest bezpośrednio lub pośrednio zaangażowany w proces świadczenia usługi.

2. Do celów stosowania art. 242a dyrektywy 2006/112/WE termin „ułatwia” nie obejmuje przypadków, w których podatnik zapewnia jedynie:

- a) przetwarzanie płatności związanych z dostawą towarów lub świadczeniem usług;
- b) umieszczenie w wykazie lub reklamę towarów lub usług;
- c) przekierowanie klientów do innych elektronicznych interfejsów, na których towary lub usługi są oferowane do sprzedaży, bez jakiegokolwiek dalszej interwencji w proces dostawy lub świadczenia usług.

Artykuł 54c

1. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, prowadzi następującą ewidencję w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że otrzymał i dostarczył towary samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE lub gdy bierze udział w świadczeniu usług świadczonych drogą elektroniczną, w odniesieniu do których domniemywa się, że działa we własnym imieniu zgodnie z art. 9a niniejszego rozporządzenia:
 - a) ewidencję określoną w art. 63c niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy podatnik zdecydował się na stosowanie jednej ze szczególnych procedur określonych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE;
 - b) ewidencję określoną w art. 242 dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy podatnik nie zdecydował się na stosowanie żadnej ze szczególnych procedur określonych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE.
2. Podatnik, o którym mowa w art. 242a dyrektywy 2006/112/WE, przechowuje następujące informacje w odniesieniu do dostaw innych niż te, o których mowa w ust. 1:
 - a) nazwę/nazwisko i adres dostawcy, którego dostawy są ułatwione poprzez korzystanie z interfejsu elektronicznego, a także, jeżeli są one dostępne, następujące informacje:
 - (i) adres poczty elektronicznej lub stronę internetową dostawcy;
 - (ii) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy;
 - (iii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy
 - b) opis towarów, ich wartość oraz, w miarę możliwości, miejsce zakończenia wysyłki lub transportu towarów wraz z terminem dostawy;
 - c) opis usług, ich wartości oraz, jeżeli są dostępne, informacje umożliwiające ustalenie miejsca i czasu ich świadczenia.”;
- 5) sekcja 2 rozdziału XI otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami, prowadzą sprzedaż towarów na odległość i dokonują niektórych krajowych dostaw towarów

(art. 358–369x dyrektywy 2006/112/WE)

Podsekcja 1

Definicje

Artykuł 57a

Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

1. „procedura nieunijna” oznacza procedurę szczególną dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE;
2. „procedura unijna” oznacza procedurę szczególną dla wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość, dla dostaw towarów w danym państwie

członkowskim dokonywanych za pośrednictwem interfejsów elektronicznych ułatwiających te dostawy oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;

3. „procedura importu” oznacza procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, jak określono w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE;
4. „procedura szczególna” oznacza „procedurę nieunijną”, „procedurę unijną” lub „procedurę importu” w zależności od kontekstu;
5. „podatnik” oznacza podatnika, o którym mowa w art. 359 dyrektywy 2006/112/WE, który jest uprawniony do korzystania z procedury nieunijnej, podatnika, o którym mowa w art. 369b tej dyrektywy i który jest uprawniony do korzystania z procedury unijnej lub podatnika, o którym mowa w art. 369m tej dyrektywy i który jest uprawniony do korzystania z procedury importu;
6. „pośrednik” oznacza osobę określoną w art. 369l pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 2

Stosowanie procedury unijnej

Artykuł 57b

1. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną ma siedzibę działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, w którym podatnik ten ma siedzibę działalności gospodarczej.

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale ma więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, może on wybrać dowolne państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, jako państwo członkowskie identyfikacji, zgodnie z art. 369a ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE.

2. W przypadku gdy podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty stosuje unijną procedurę sprzedaży towarów, wówczas państwem członkowskim identyfikacji jest państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane. Jeżeli jest więcej niż jedno państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane, podatnik ten może wybrać dowolne państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane jako państwo członkowskie identyfikacji, zgodnie z art. 369a ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 3

Zakres procedury unijnej

Artykuł 57c

Procedura unijna nie ma zastosowania do usług świadczonych w państwie członkowskim, w którym podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Świadczenie tych usług wykazuje się właściwym organom

podatkowym tego państwa członkowskiego w deklaracji VAT, zgodnie z art. 250 dyrektywy 2006/112/WE.

Podsekcja 4

Identyfikacja

Artykuł 57d

1. Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsza dostawa towarów lub świadczenie usług, które ma zostać objęte procedurą nieunijną lub procedurą unijną, ma miejsce przed tym dniem, procedurę szczególną stosuje się od dnia takiej dostawy lub świadczenia usług, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tej pierwszej dostawie lub świadczeniu usług.

2. W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza skorzystać z procedury importu, daną procedurę szczególną stosuje się od dnia, w którym podatnik lub pośrednik otrzymał indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania procedury importu zgodnie z art. 369q ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 57e

Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę unijną za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.

Indywidualny numer identyfikacyjny przyznany pośrednikowi zgodnie z art. 369q ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE umożliwia mu działanie w charakterze pośrednika na rzecz podatników stosujących procedurę importu. Numer ten nie może jednak być wykorzystywany przez pośrednika do deklarowania podatku VAT od transakcji podlegających opodatkowaniu.

Artykuł 57f

1. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę unijną przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369a ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy podatnik korzystający z unijnego systemu dostaw towarów nie ma siedziby we Wspólnocie, wskazuje on jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, z którego wysyła lub transportuje towary.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę przedsiębiorstwa lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji, albo od dnia, w którym podatnik ten zaprzestaje dokonywania wysyłek lub transportu towarów z tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę importu lub pośrednik działający na jego rzecz przestaje spełniać warunki określone w art. 369I ust. 2 pkt 3 lit. b)–e) dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym podatnik ten lub jego pośrednik został zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik lub jego pośrednik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, wskazuje on – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik lub jego pośrednik przestaje mieć miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji.

Artykuł 57g

1. Podatnik stosujący procedurę nieunijną lub unijną może zaprzestać stosowania tej procedury szczególnej niezależnie od tego, czy nadal dostarcza towary lub świadczy usługi, które mogą kwalifikować się do tej procedury. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem kwartału kalendarzowego poprzedzającego kwartał kalendarzowy, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne, począwszy od pierwszego dnia następnego kwartału kalendarzowego.

Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe po dniu, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Podatnik stosujący procedurę importu może zaprzestać stosowania tej procedury bez względu na to, czy nadal prowadzi sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem miesiąca, w którym zamierza zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie to jest skuteczne od pierwszego dnia następnego miesiąca, a podatnik przestaje być uprawniony do stosowania danej procedury do dostaw towarów lub świadczenia usług realizowanych od tego dnia.

Podsekcja 5

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

Artykuł 57h

1. Nie później niż dziesiątego dnia następnego miesiąca podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o każdym z następujących wydarzeń:
 - a) zaprzestaniu prowadzenia swojej działalności objętej procedurą szczególną;
 - b) wszelkich zmianach swojej działalności objętej procedurą szczególną, wskutek czego nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania tej procedury szczególnej;
 - c) wszelkich zmianach informacji przekazanych uprzednio państwu członkowskiemu identyfikacji.
2. W przypadku gdy nastąpiła zmiana państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje o tej zmianie oba stosowne państwa członkowskie nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po zmianie miejsca siedziby. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz przekazuje nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji dane wymagane w przypadku gdy korzysta z procedury szczególnej po raz pierwszy.

Podsekcja 6

Wykluczenie

Artykuł 58

1. W przypadku gdy podatnik stosujący jedną z procedur szczególnych spełnia przynajmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 369e lub kryteriów wykreślenia z rejestru identyfikacyjnego określonych w art. 363 lub w art. 369r ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury szczególnej.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji jest uprawnione do wykluczenia podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia lub wykreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez jakiegokolwiek inne państwo członkowskie.

2. Wykluczenie podatnika z procedury nieunijnej lub z procedury unijnej staje się skuteczne od pierwszego dnia kwartału kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną. Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsca rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.
3. Wykluczenie podatnika z procedury importu staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas wykluczenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
 - b) w przypadku gdy wykluczenie wynika z systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury – wówczas wykluczenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została przekazana podatnikowi drogą elektroniczną.
4. Z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w lit. b), indywidualny numer identyfikacyjny VAT przyznany do celów stosowania procedury importu zachowuje ważność przez okres niezbędny do importu towarów, które zostały dostarczone przed datą wykluczenia, jednak okres ten nie może przekraczać dwóch miesięcy od tej daty.
 5. W przypadku gdy pośrednik spełnia jedno z kryteriów wykreślenia określonych w art. 369r ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie identyfikacji wykreśla tego pośrednika z rejestru identyfikacyjnego i wyklucza podatników reprezentowanych przez tego pośrednika z procedury importu.

Jedynie państwo członkowskie identyfikacji może wykreślić pośrednika z rejestru identyfikacyjnego.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez jakiegokolwiek inne państwo członkowskie.

Wykreślenie pośrednika z rejestru identyfikacyjnego staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym decyzję o skreśleniu wysłała się drogą elektroniczną pośrednikowi oraz podatnikom, których on reprezentuje, z wyjątkiem następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy wykreślenie jest spowodowane zmianą jego siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – wówczas wykreślenie staje się skuteczne od dnia tej zmiany;
- b) w przypadku gdy wykreślenie pośrednika wynika z systematycznego nieprzestrzegania przez niego zasad dotyczących procedury importu – wówczas wykreślenie jest skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykreślenia została przekazana drogą elektroniczną pośrednikowi oraz podatnikom, których on reprezentuje.

Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego jedną z procedur szczególnych, który przez okres dwóch lat nie dostarcza towarów ani nie świadczy usług objętych tą procedurą w żadnym państwie członkowskim konsumpcji, uznaje się, że zakończył on swoją działalność podlegającą opodatkowaniu w rozumieniu odpowiednio art. 363 lit. b), art. 369e lit. b), art. 369r ust. 1 lit. b) lub art. 369r ust. 3 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zakończenie działalności nie uniemożliwia mu stosowania procedury szczególnej, jeżeli wznowi swoją działalność objętą którąkolwiek z procedur.

Artykuł 58b

1. W przypadku gdy podatnik zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tej procedury, podatnik ten pozostaje wykluczony ze stosowania którejkolwiek z procedur

szczególnych we wszystkich państwach członkowskich przez okres dwóch lat następujących po okresie, w którym podatnik był wykluczony.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do procedury importu, jeżeli wykluczenie było spowodowane systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących tej procedury przez pośrednika działającego na rzecz podatnika.

W przypadku gdy pośrednik zostaje wykreślony z rejestru identyfikacyjnego w związku systematycznym nieprzestrzeganiem zasad dotyczących procedury importu, nie może on występować w charakterze pośrednika przez okres dwóch lat następujących po miesiącu, w którym został on wykreślony z rejestru.

2. Uznaje się, że podatnik lub pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d), art. 369e lit. d), art. 369r ust. 1 lit. d), art. 369r ust. 2 lit. c) lub art. 369r ust. 3 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, przynajmniej w następujących przypadkach:
 - a) gdy zgodnie z art. 60a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych okresów;
 - b) gdy zgodnie z art. 63a państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenie dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a podatnik lub pośrednik ten nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych w terminie dziesięciu dni po wysłaniu ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota nie przekracza 100 EUR za każdy z okresów rozliczeniowych;
 - c) gdy po wniosku wystosowanym przez państwo członkowskie identyfikacji oraz po upływie jednego miesiąca od kolejnego ponaglenia przez to państwo podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie udostępnił w formie elektronicznej ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z procedury nieunijnej lub procedury unijnej, musi uregulować wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów lub świadczenia usług powstałe po dniu, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7

Deklaracja VAT

Artykuł 59

1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.
2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d ust. 1 akapit drugi, procedura nieunijna lub procedura unijna ma zastosowanie od dnia pierwszej dostawy lub świadczenia usług, podatnik składa odrębną deklarację VAT obejmującą kwartał kalendarzowy, w którym miała miejsce pierwsza dostawa lub świadczenie usług.

3. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany w ramach procedury nieunijnej oraz procedury unijnej w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa państwu członkowskiemu identyfikacji deklaracje VAT i wnosi na jego rzecz odpowiednie płatności w ramach każdej z procedur w odniesieniu do dokonanych dostaw lub świadczonych usług i okresów objętych tą procedurą.
4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego okresu rozliczeniowego, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklaracje VAT i wnosi odpowiednie płatności zarówno na rzecz byłego, jak i nowego państwa członkowskiego identyfikacji w odniesieniu do dostaw dokonanych w trakcie odpowiednich okresów, w których te państwa członkowskie były państwami członkowskimi identyfikacji.

Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie dokonywał dostaw towarów ani nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskim konsumpcji w ramach tej procedury szczególnej w trakcie okresu rozliczeniowego oraz nie ma korekt do wprowadzenia w odniesieniu do wcześniejszych deklaracji, wówczas on lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były dokonywane żadne dostawy ani świadczone żadne usługi (zerowa deklaracja VAT).

Artykuł 60

Kwoty wykazane w deklaracjach VAT sporządzonych w ramach procedur szczególnych nie podlegają zaokrągleniu w górę ani w dół do najbliższej pełnej jednostki monetarnej. Podatnik wykazuje i uiszcza dokładną kwotę VAT.

Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina drogą elektroniczną podatnikom lub pośrednikom działającym na ich rzecz, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, o obowiązku złożenia takiej deklaracji. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna była zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu określenia i poboru VAT odpowiedzialne jest zainteresowane państwo członkowskie konsumpcji.

Niezależnie od jakichkolwiek ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji oraz podjętych przez nie kroków, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT w państwie członkowskim identyfikacji.

Artykuł 61

1. Zmiany kwot zawartych w danej deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2020 r., po jej złożeniu, dokonuje się wyłącznie w drodze korekt tej deklaracji, a nie poprzez dostosowanie kolejnej deklaracji.

Zmiany kwot zawartych w danej deklaracji VAT dotyczącej okresów od pierwszego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po jej złożeniu, dokonuje się wyłącznie w drodze dostosowani kolejnej deklaracji.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji w ciągu trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Jednakże zasady dotyczące wyliczeń i korekt obowiązujące w państwie członkowskim konsumpcji pozostają niezmienione.

Artykuł 61a

1. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa końcową deklarację VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiednich płatności, w państwie członkowskim, które było państwem identyfikacji w chwili zaprzestania, wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy:
 - a) zaprzestaje on stosowania jednej z procedur szczególnych;
 - b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
 - c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i wcześniejszych deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

2. Pośrednik składa końcowe deklaracje VAT w odniesieniu do wszystkich podatników, na rzecz których działa, oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także dokonuje odpowiednich płatności, w państwie członkowskim, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy:
 - a) zostaje on wykreślony z rejestru identyfikacyjnego;
 - b) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f ust. 2.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i wcześniejszych deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych zainteresowanego państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 7a

Procedura importu – zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego

Artykuł 61b

Do celów stosowania art. 369n dyrektywy 2006/112/WE moment zaakceptowania płatności oznacza moment, w którym podatnik korzystający z procedury importu lub osoba działająca na jego rzecz lub, do celów art. 14a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, dostawca dokonujący sprzedaży towarów za pośrednictwem interfejsu elektronicznego otrzymują potwierdzenie płatności, wiadomość dotyczącą autoryzacji płatności lub zobowiązanie dotyczące płatności od nabywcy, niezależnie od tego, kiedy dokonana zostanie sama płatność.

Podsekcja 8

Waluta

Artykuł 61c

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji, którego walutą nie jest euro, określi wymóg sporządzania deklaracji VAT w swojej walucie krajowej, wymóg ten ma zastosowanie do deklaracji VAT wszystkich podatników stosujących procedury szczególne.

Podsekcja 9

Płatności

Artykuł 62

Bez uszczerbku dla art. 63a akapit trzeci i art. 63b podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz dokonuje wszelkich płatności na rzecz państwa członkowskiego identyfikacji.

Płatności VAT wniesione przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE odnoszą się konkretnie do deklaracji VAT złożonej zgodnie z art. 364, 369f lub 369s tej dyrektywy. Wszelkie późniejsze korekty zapłaconych kwot dokonywane są przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz tylko w odniesieniu do tej deklaracji i nie mogą być przypisane do innej deklaracji ani skorygowane w kolejnej deklaracji. Każda z płatności zawiera odniesienie do numeru referencyjnego tej konkretnej deklaracji.

Artykuł 63

Państwo członkowskie identyfikacji, które otrzymało płatność na kwotę wyższą niż kwota wynikająca z deklaracji VAT złożonej na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, zwraca nadpłaconą kwotę bezpośrednio przedmiotowemu podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

W przypadku gdy państwo członkowskie identyfikacji otrzymało kwotę wynikającą z deklaracji VAT, którą następnie uznano za nieprawidłową, a państwo to rozdzieliło już tę kwotę między państwa członkowskie konsumpcji, każde z tych państw członkowskich konsumpcji zwraca swoją odpowiednią część jakiegokolwiek nadpłaconej kwoty bezpośrednio podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz.

Jednakże w przypadku gdy nadpłaty dotyczą okresów poprzedzających i obejmujących ostatni okres rozliczeniowy w 2018 r., państwo członkowskie identyfikacji zwraca stosowną część odpowiedniej części kwoty zatrzymanej zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, a państwa członkowskie konsumpcji zwracają różnicę między nadpłaconą kwotą a kwotą zwracaną przez państwo członkowskie identyfikacji.

Państwa członkowskie konsumpcji informują państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wysokości zwróconych kwot.

Artykuł 63a

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz złożył deklarację VAT na podstawie art. 364, 369f lub 369s dyrektywy 2006/112/WE, ale nie dokonano żadnych płatności lub dokonana płatność jest niższa od kwoty wynikającej z deklaracji, państwo członkowskie identyfikacji, dziesiątego dnia następującego po ostatnim dniu, w którym

płatność powinna być zostać dokonana zgodnie z art. 367, 369i lub 369v dyrektywy 2006/112/WE, przypomina podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz drogą elektroniczną o wszelkich zaległych kwotach VAT.

Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu poboru VAT odpowiedzialne jest zainteresowane państwo członkowskie konsumpcji. Po wystosowaniu przez państwo członkowskie konsumpcji takich kolejnych ponagleń odpowiadającą kwotę podatku VAT uiszcza się na rzecz tego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie konsumpcji informuje państwo członkowskie identyfikacji drogą elektroniczną o wystosowaniu takiego ponaglenia.

Artykuł 63b

W przypadku niezłożenia deklaracji VAT lub w przypadku gdy deklaracja VAT została złożona po terminie lub jest niekompletna lub niepoprawna, lub w przypadku zwłoki w zapłacie VAT, wszelkie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty są wyliczane i rozliczane przez państwo członkowskie konsumpcji. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz płaci takie odsetki, kary lub wszelkie inne opłaty bezpośrednio na rzecz państwa członkowskiego konsumpcji.

Podsekcja 10

Ewidencja

Artykuł 63c

1. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369 i 369k dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika musi zawierać następujące informacje:

- a) państwo członkowskie konsumpcji, na rzecz którego dokonywana jest dostawa towarów lub świadczona jest usługa;
- b) rodzaj usług lub opis i ilość dostarczonych towarów;
- c) datę świadczenia usługi lub dostarczenia towarów;
- d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem użytej waluty;
- e) wszelkie dalsze kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;
- f) zastosowaną stawkę VAT;
- g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem użytej waluty;
- h) datę i kwotę otrzymanych płatności;
- i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed dostawą towarów lub świadczeniem usługi, jeżeli informacje są dostępne;
- j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;
- k) w przypadku usług – informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym nabywca ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, lub zwykłe miejsce pobytu,

natomiast w przypadku towarów – informacje wykorzystywane do określenia miejsca rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;

l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawa opodatkowania i zastosowana stawka VAT.

2. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369x dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz musi zawierać następujące informacje:

a) oznaczenie państwa członkowskiego konsumpcji, na rzecz którego dokonywana jest dostawa towarów;

b) opis oraz ilość dostarczonych towarów;

c) datę dostawy towarów;

d) podstawę opodatkowania ze wskazaniem użytej waluty;

e) wszelkie dalsze kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;

f) zastosowaną stawkę VAT;

g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem użytej waluty;

h) datę i kwotę otrzymanych płatności;

i) wszelkie płatności zaliczkowe otrzymane przed dostawą towarów, jeżeli informacje są dostępne;

j) w przypadku gdy wystawiono fakturę – informacje zawarte na fakturze;

k) informacje wykorzystywane do określenia miejsca, w którym rozpoczyna się i kończy wysyłka lub transport towarów do nabywcy;

l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawa opodatkowania i zastosowana stawka VAT;

m) niepowtarzalny numer przesyłki lub niepowtarzalny numer transakcji.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz dla każdego pojedynczego dostarczonego towaru lub każdej świadczonej usługi.

W przypadku gdy podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz został wezwany do przedłożenia, w formie elektronicznej, ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k i 369x dyrektywy 2006/112/WE, i nie przedłożył ich w ciągu 20 dni od daty wezwania, państwo członkowskie identyfikacji przesyła podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz ponaglenie dotyczące przedłożenia tej ewidencji. Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji o wysłaniu ponaglenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Od dnia 1 października 2020 r. państwa członkowskie zezwalają jednak podatnikom i pośrednikom działającym na ich rzecz na przedkładanie informacji wymaganych na mocy

art. 360, 369c lub 369o dyrektywy 2006/112/WE do celów rejestracji w ramach procedur szczególnych.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*